

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.526 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

X Jalal ABDALLAH, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 10 februari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaart een Koerd van de Surji-stam te zijn, afkomstig uit Makhmour (Mosul). Uw gehele familie was sympathisant van de Baath-partij. U en uw broer Sefien waren lid van de Baath-partij. Vanaf de val van het regime van Saddam tot de dood van uw broer werd uw familie verschillende keren bedreigd. In 2004 was er tweemaal een poging tot moord op uw familie door familieleden van de personen Abel (N.), Abu. (S.) en Hiwa. Niemand werd gewond. Uw broer X werd gedood in 2005, u verklaart dat het in de maand juni ongeveer was, en dit omwille van zijn werk bij de veiligheidsdiensten en bij het leger. Hij had de graad van ‘zabet’ (officier, drie sterren). U werd vervolgens voor 2,5 maand opgesloten door de PDK omwille van het feit dat u in het verleden benzine in beslag

nam voor het Baath-regime. U kwam vrij na het betalen van losgeld. U besloot het land te verlaten. U weet niet meer wanneer precies u het land verliet, u denkt in maart 2005. U vroeg voor het eerst asiel aan in België op 19 augustus 2005. Op 20 januari 2006 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot technische weigering genomen. Op 1 maart 2006 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsverklaring van het Commissariaat-generaal (CGVS) dient nu, in het onderzoek Ten Gronde, te worden beslist dat uw asielaanvraag niet als gegrond kan worden beschouwd omwille van volgende redenen. Er dient namelijk te worden vastgesteld dat u in de loop van uw asielprocedure tegenstrijdige en ongerijmde verklaringen heeft afgelegd waardoor de geloofwaardigheid van uw beweringen en de oprechtheid van uw asielrelaas worden ondermijnd.

*Zo verklaart u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw broer Sefien gedood werd in **juli 2004** (zie gehoorverslag DVZ, p. 13), terwijl u op het CGVS in Dringend Beroep (DB) verklaart dat hij gedood werd in **2005, in de maand juni ongeveer** (zie gehoorverslag DB, p. 6). Hiermee geconfronteerd tijdens het gehoor in DB verklaarde u plots dat uw broer in juli 2004 zou zijn beschoten (zie gehoorverslag DB, p. 6). Deze uitleg van uwentwege is niet afdoende om deze discrepantie te vergoelijken gezien u het gehoorverslag van DVZ, nadat dit u in het Sorani was voorgelezen, voor akkoord hebt ondertekend en er nergens uit valt af te leiden dat er zich fouten en/of misverstanden zouden hebben voorgedaan (zie gehoorverslag DVZ, p. 15).*

*Vervolgens verklaart u voor DVZ dat er in 2004 tweemaal bij u thuis door **onbekenden** een moordpoging gebeurde op uw familie (zie gehoorverslag DVZ, p. 13). In DB verklaart u daarentegen dat u bij u thuis tweemaal bedreigd werd door **drie personen, meerbepaald Abel (N.), Abu (S.) en Hiwa** (zie gehoorverslag DB, p. 5). Tijdens het gehoor op het CGVS in Ten Gronde (TG) verklaart u dan weer dat het niet deze personen zelf, maar **de broer van de moeder van Hiwa (A.), de broer van de vader van Abu (S.) en de broer zelf van Adel (N.)** waren die u thuis bedreigd hebben (zie gehoorverslag TG, p. 3).*

*U verklaart voorts voor DVZ dat u in april 2005 door onbekenden onder vuur werd genomen **toen u met uw auto op weg was** naar Gayara (zie gehoorverslag DVZ, p. 13), terwijl u in TG verklaart dat u **nooit** onder vuur werd genomen **terwijl u aan het rijden was** (zie gehoorverslag TG, p. 3).*

*Vervolgens verklaart u in DB dat u thuis onder vuur werd genomen **terwijl u auto's aan het wassen was** (zie gehoorverslag DB, p. 5). In TG daarentegen verklaart u dat u thuis onder vuur werd genomen, tweemaal terwijl u televisie keek en éénmaal terwijl u op het dak aan het slapen was (zie gehoorverslag TG, p. 3). **Nergens** voor DVZ en in TG vermeldt u dat u onder vuur werd genomen **terwijl u thuis auto's aan het wassen was**.*

Tenslotte verklaart u in DB dat u ook beschoten werd **in de garage van uw vader** (zie gehoorverslag DB, p. 5), terwijl u in TG verklaart **nooit in de garage van uw vader** beschoten te zijn geweest (zie gehoorverslag TG, p. 4).

Tenslotte verklaart u dat u niet goed bent in uw hoofd. U legt ter staving van deze verklaringen **drie doktersattesten** naar voren. Vooreerst zijn deze doktersattesten op zich niet voldoende om bovenstaande dusdanige tegenstrijdigheden in uw asielrelaas teniet te doen. Zo werd het eerste attest (dd. 12 april 2006) opgesteld ter uwen behoeven. Het tweede attest betreft het gebruik van het slaapmiddel Loramet (dd. 10 oktober 2005) en ook uit het derde doktersattest (dd. 17 oktober 2005) kan niet opgemaakt worden dat u leidt aan ernstige storingen in het geheugen. Daarenboven blijkt uit de gehoren voor DVZ en op het CGVS dat u uw asielrelaas voldoende gedetailleerd, chronologisch en coherent aanbrengt, waardoor niet onmiddellijk gesproken kan worden van ernstige storingen in het geheugen.

U legt verder een faxkopie van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, een faxkopie van de identiteitskaart van uw drie zussen, een faxkopie van de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van uw vader, uw moeder en uw vier broers, een faxkopie van het rijbewijs en de rantsoenkaart van uw broer Saddam, een faxkopie van de rantsoenkaart van uw broer Fahmi, een faxkopie van het rijbewijs, de kaart van uw vader waarop vermeld staat dat hij zijn legerdienst beëindigde en de kaart van "Sor" van uw vader en een faxkopie van de rantsoenkaart van uw ouders naar voren ter staving van uw asielrelaas. **Deze documenten bevestigen uw identiteit, waaraan niet wordt getwijfeld, maar ze zijn gezien voorgaande observaties niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op het feit dat rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak ik het geenszins aangewezen vind om afgewezen Iraakse asielzoekers gedwongen terug te leiden naar Irak. Ik vestig tevens de aandacht van de Minister op het advies van het UNHCR dat Staten oproept geen gedwongen terugleidingen naar Irak uit te voeren en de Staten ook aanbeveelt aan afgewezen Iraakse asielzoekers enige vorm van tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden."

4.1. Verzoeker beroept zich op artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, volgens hetwelk de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed.

Hij betoogt dat het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen een internationaal instrument is met humanitaire doelstellingen. Een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast dringen zich op. Dit principe werd ook vastgelegd in de "Guide des procédures et critères pour déterminer la qualité de réfugié" van het UNHCR. Volgens verzoeker moet de bewijslast verdeeld worden en is het aan de kandidaat-vluchteling om een duidelijk en gedetailleerd relaas over te brengen, hetgeen in onderhavige zaak zou zijn gebeurd.

Verzoeker beweert dat het ongeoorloofd is een beslissing te motiveren door middel van een vergelijking tussen verklaringen, daar waar een beroepsmogelijkheid voorzien is. Hij voert aan dat het doel van vergelijkingen van verklaringen niet het vaststellen van incoherenties is maar wel het oplossen van wat foutief of incoherent lijkt en verwijst daarbij naar voormelde procedureregids van het UNHCR.

Verzoeker stelt dat de tegenstrijdigheden in onderliggend geval niet kunnen opwegen tegen de waarachtigheid van het geheel.

Hij verklaart dat het *in casu* bovendien niet gaat om echte tegenstrijdigheden, doch eerder om kleine vergissingen. Deze vergissingen zouden niet voldoende zijn om een weigeringsbeslissing te gronden. Verzoeker beweert een coherent en consistent relaas te hebben verteld en meent dat er onvoldoende werd gepeild naar zijn werkelijke asielmotieven.

Hij werpt tevens op dat er problemen waren met de tolk en zijn relaas bijgevolg niet correct werd weergegeven.

Verzoeker geeft volgende verklaringen aangaande de vermeende tegenstrijdigheden:

- zijn broer werd gedood in juli 2004;
- hij werd bij zijn thuis bedreigd door drie personen: Adel N., Abu S. en Miwa;
- het was zijn broer die problemen kende toen hij aan het rijden was;
- hij werd thuis onder vuur genomen terwijl hij auto's aan het wassen was en werd tevens onder vuur genomen wanneer hij televisie keek en éénmaal terwijl hij op het dak aan het slapen was;
- hij bevestigt dat hij werd beschoten in de garage van zijn vader.

4.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad merkt op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS), om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin verzoeker zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, ertoe gehouden is om alle objectieve gegevens na te gaan die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met verzoekers opeenvolgende verklaringen, afgelegd doorheen de procedure. Van een kandidaat-vluchteling mag immers worden verwacht dat deze de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat kan worden nagegaan of er in zijn hoofde aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Het CGVS kan op basis van verzoekers verklaringen tijdens de loop van de asielprocedure vaststellen dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnen. Het vaststellen van tegenstrijdigheden in verklaringen omtrent belangrijke elementen van de asielaanvraag is voldoende om deze als bedrieglijk te beoordelen (R.v.St., nr. 114.472, 15 januari 2003).

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde problemen met de tolk, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aangeeft tijdens welk interview er zich problemen zouden hebben voorgedaan, noch waar dit zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) dat hij de tolk volledig begreep nadat het verhaal hem werd voorgelezen in het Sorani. Hij bevestigde dat de door hem vermelde inlichtingen oprecht zijn en hij ondertekende het verslag voor akkoord, nadat het hem werd voorgelezen in het Sorani (administratief dossier, stuk 20, p.14-15). Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS werd hem gevraagd of hij de tolk begreep en werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moest melden, hetgeen zowel verzoeker als zijn advocaat, dewelke hem bijstond gedurende het gehoor, hebben nagelaten te doen (administratief dossier, stuk 14, p.1). Ook tijdens het tweede gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk goed begreep en werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen betreffende de tolk moest melden, hetgeen hij heeft nagelaten te doen (administratief dossier, stuk 4, p.1). Derhalve kunnen de aangevoerde vertaalproblemen niet worden aanvaard.

Verzoekers verklaring aangaande de dood van zijn broer is een loutere herhaling van zijn verklaringen bij DVZ (administratief dossier, stuk 20, p.13) en is zowel strijdig met het door hem in het verzoekschrift gegeven feitenrelaas, alwaar hij verklaart dat zijn broer werd gedood in 2005 (rechtsplegingsdossier, stuk 1), als met zijn verklaringen bij het CGVS, waar hij aangaf dat zijn broer werd gedood in 2005, ongeveer in juni (administratief dossier stuk 14, p. 6). Derhalve blijft de motivering aangaande de dood van zijn boer overeind.

Verzoekers verklaring met betrekking tot de personen die hem thuis bedreigden betreft een herhaling van zijn verklaring tijdens het eerste gehoor bij het CGVS, waarbij dient opgemerkt te worden dat hij in het verzoekschrift Adel en Miwa vermeldt, terwijl hij bij het CGVS sprak over Abel en Hiwa (administratief dossier, stuk 14, p.5). Deze verklaring kan bovendien niet worden gerijmd met zijn verklaring bij DVZ dat hij werd bedreigd door onbekenden (administratief dossier, stuk 20, p.13), noch met zijn verklaring tijdens het tweede gehoor bij het CGVS dat hij werd bedreigd door de broer van de moeder van Hiwa A., de broer van de vader van Abu S. en de broer van Adel N. (administratief dossier, stuk 4, p.3). De motivering aangaande de personen die verzoeker zouden hebben bedreigd blijft staande.

Verzoekers verklaring dat het zijn broer was die problemen kende toen hij aan het rijden was, is niet dienstig ter weerlegging van de bestreden motivering aangezien uit het administratief dossier blijkt dat, daar waar verzoeker bij DVZ aangaf dat hij werd beschoten in april 2005, toen hij alleen met de auto op weg was naar Gayara (administratief dossier, stuk 20, p.13), hij bij het CGVS stelde nooit te zijn aangevallen door personen terwijl hij aan het rijden was (administratief dossier, stuk 4, p.3).

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde dat hij thuis een eerste maal werd beschoten vanaf het dak, om één uur 's nachts toen hij in de tuin tv zat te kijken. Hij verklaarde tevens dat hij de tweede keer auto's was aan het wassen toen er gewapende mensen uit een auto kwamen en hij vervolgens wegluchtte naar het dak. De derde keer zou hij samen met zijn broer Fahmi in de garage van zijn vader zijn beschoten (administratief dossier, stuk 14, p.5). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij drie maal thuis werd beschoten, waarbij hij de eerste twee keren tv was aan het kijken en de derde maal op het dak lag te slapen (administratief dossier, stuk 4, p.3). Deze verklaringen laten geen ruimte voor de nuancering die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen in het verzoekschrift. Dit klemt des te meer daar voornoemde verklaringen tevens strijdig zijn met verzoekers verklaringen bij DVZ aangezien hij daar verklaarde dat hij twee keer thuis werd beschoten en de derde keer werd beschoten toen hij alleen met de auto op weg was (administratief dossier, stuk 20, p.13).

Derhalve is verzoekers bevestiging dat hij werd beschoten in de garage van zijn vader evenmin dienstig, gezien deze strijdig is met voormelde verklaringen bij DVZ en tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, waar hij tevens verklaarde dat er in de garage nooit beschietingen waren (administratief dossier, stuk 4, p.4). Dit klemt des te meer gezien dit incident zou hebben plaatsgevonden in 2004 (administratief dossier, stuk 14, p.5), terwijl hij verklaarde dat hij slechts tot 2002 in een garage werkte en reeds voor de val van het regime stopte met dit werk (administratief dossier, stuk 4, p.3). Ook in de vragenlijst gaf hij aan dat hij slechts tot 2003 als mecaniciens werkte voor zijn vader (administratief dossier, stuk 6, p.6).

De bovenvermelde tegenstrijdigheden hebben betrekking op de kern van verzoekers asielrelaas en zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden asielmotieven.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker vraagt subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980. Hij citeert ter staving hiervan een algemeen ambtsbericht van de Nederlandse overheid van april 2006. Sinds voormeld ambtsbericht vinden dagelijks aanslagen plaats. Duizenden mensen hebben het leven verloren en er heerst een echte burgeroorlog. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel levensgevaar loopt en het risico groot is dat hij één van de vele slachtoffers zou worden die deze oorlog maakt. Hij meent dat hij recht heeft op subsidiaire bescherming in de zin van voormeld artikel.

5.2. De Raad stelt vast dat de identiteit en afkomst van verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn van Makhmour, Mosul, door verweerder niet worden betwist. Uit het door verzoeker geciteerde ambtsbericht en de informatie die door verweerder bij de nota wordt gevoegd blijkt dat de situatie in de provincie Ninewa (Mosul) voldoet aan de bepalingen van artikel 48/4, §2, c

